

heemkundige kring
Meise-Oppem-Wolvertem

BERLA

driemaandelijks tijdschrift

jaargang 1987 nummer 18

AFSCHEID VAN

PASTOOR L. GEYSEN

Hij was "25" jaar "onze Pastoor!"

gebed

Dank u God voor onze pastoor, die we vandaag in de bloemen zetten. Dank u voor wie hij was en blijft: die goeie vriendelijke man, minzaam en vol aandacht, attent en bekommerd, steeds meer bezorgd voor de anderen dan voor zichzelf.

25 jaar lang heeft hij, zonder pauze, het beste gegeven van wat hij had, met zijn groot hart, eenvoudig en altijd zo onopvallend. God dank u voor deze goede mens, die wij niet kunnen laten gaan, zonder dit eens voor de eerste maal te kunnen en te mogen zeggen in deze kerk.

uit de **DANKVIERING**

Sint-Martinus Meise, 28 juni 1987

Zeer Eerwaarde Heer Pastoor, met blijde geestdrift danken wij U als trouw lid van Berla en voor uw daadwerkelijke steun. Wij wensen U van harte nog een lang en gelukkig leven !

LOFLIED VOOR OPPEM

In Brabant bleeft gij het gehucht
niet eens tot boerendorp verheven;
maar, als een herfstelijke vrucht,
weet ik mij met uw glans verweven.

Bij wijlen, als uit puur opaal,
verrijst uw "kerkje van te lande"
wit kleynood, mini-kathedraal,
waarin wat wassen kaarsen branden.

Met rondom u het dodenveld
draagt gij versteend het Eeuwig Leven
tot in de zerk die overhelt
met stekelig kruid omweven.

Maar in een groener paradijs :
de boomgaard met de perelaren,
het schooltje voor "Vrij Onderwijs",
de klasjes voor de kleuterjaren.

En als een burcht : de pastorijs,
omzoomd door bloemen en door heesters:
droomschrijn voor boek en schilderij,
pronkstuk van oude Vlaamse Meesters.

Blond golvend langs een wilgenrij,
bij Brabants boomgaarden en velden :
een holleweg langs veld en wei
die knecht en meid van angst ontstelde.

Want roof en wandaad hier begaan
dwong menigeen de weg te mijden
of kalkwit op de vlucht te slaan
om zich uit doodangst te bevrijden.

Slechts wie "op Hem" te "Oppem" riep
zag nog gered zijn witte toren
tot hij daarna weer rustig sliep
omritseld door het rijpe koren...

Zb, Oppem, blijft gij mij nabij
en weet ik u in Brabant gloeien
als op een Breugelschilderij
waarop de witte schapen stoeien.

En ook uw koeien in de wei
herken ik in het schemerdonker,
stil voor de melkbeurt op een rij,
hun oogbollen vol zoet geflonker.

Nog steeds ken ik de binnenkoer,
de waterpomp omkruld door bloemen
en weer hoor ik de hoppeboer
de vreemde naam der bellen noemen.

En groen weet ik het hoppeveld
bij de "Romeinse heirbaan" bloeien,
een oogst die ditmaal goeds voorspelt
en men niet angstig hoeft te sproeien.

Zb, nabij kerk en pastorijs,
ontluikt gij Oppem, hoog verheven,
met ginds de "Feniksboerderij"
vol niet te breken Brabants leven.

Want tussen woonst en stal en schuur
weet ik er volk en vee beveiligd,
wars van duister avontuur,
de grootstad die het dorp ontheiligt.

Vanop de heirbaan, als op hol,
zie ik de bouwwerf Brussel blinken :
"Atomium" lichtbol bij bol
die in de nacht "besterd" gaat pinken...

Laat mij het Oppem, bron van rust,
het Brabant van de "boerebuiten",
waar, in een boom, naar hartelust
de vinken en de merels fluiten.

Laat mij zijn kerk en pastorijs
omringd door slanke hopperanken,
gun mij de witte boerderij
waar, bij een "Geus", ik God kan danken.

Bert Pelemans

EEN MINNELIJKE SCHIKKING

Betwistingen over landafbakening over haag en heg of bomenrijen kwamen in 't verleden herhaaldelijk voor op 't platteland. Was het misschien het gevolg van een al te vage beschrijving van een perceel bij verkoop of pacht-overeenkomst ?

Wanneer wij oude akten doornemen schijnen, 'altans voor ons, de grenzen dikwijls onnauwkeurig of summier aangegeven.

Ruzies over dergelijke aangelegenheden konden jaren duren en wrijvingen werden soms aan een volgende generatie doorgegeven.

Gelukkig werd een geschil ook wel eens bijgelegd, de zaken in het reine getrokken en in der minne geregeld. Getuige daarvan volgende overeenkomst daterend uit het jaar 1730.

"In den Naam des Heeren. Amen.

Alsoo daer geresen waeren verscheydene moeilijckheden rusien en processen nopens eenieg roeden lants en plantagie van boomen tusschen Hendrik De Ceuster ende Guilliam Stroobant ingesetene der parochie van Meys, om alle dewelke neer te leggen en te niet te doen, soo ist dat de voorseyde Hendrik De Ceuster en Guilliam Stroobant sijn overeengecomen en geacoordeert te weten dat Guilliam Stroobant sal geven en betalen aen Hendrik De Ceuster drij pistolen ofte 31 g. 10 st. eens waer mede alle pretensie wedersydts sal doot en te niet sijn, soo dat geene van twee iet voorder sal kunnen pretendeeren t sij in oft buyten recht.

In teeken der waerheydt hebben dit accoord alle bijde met hun hantteeken onderteekent.

actum den 28 April 1730.

Hendrik De Ceuster Guilliam Stroobant Ita esse attestor. J. F. Casens pastor in Meys, daerom ist dat de voorseyde

Hendrik De Ceuster voor hem ende voor sijne nacomelingen en alle degene die daar eenighe pretensie souden kunnen hebben is renoncierende aen de voornoemde roeden en aen alle hout daer staende soo dat Gaspar Slagmeulen in pacifieke possessoe sal blijven ende dat goet bezitten, gelijk het tegenwoordig gestaen en gelegen is.

Pastoor Franciscus Casens treedt hier op als 'testator'. Deze Norbertijn bekleedde verschillende functies in de abdij van Grimbergen alvorens pastoor te worden te Ramsdonk en vanaf 1720 te Meise.

In 1747 werd hij tot de waardigheid van abt verheven, een enig feit in de geschiedenis van de pastoors van Meise. Zijn geschilderd portret wordt bewaard in de abdij van Grimbergen.

E. V. H.

(Op de volgende bladzijden een fotocopie van het 'Cohier' dat het grondbezit vermeldt in 1730 van de betrokken familie's.)

Guilielmus van Jan Stroobant

modo Jasper 2 N. 2 Sijnhuys stede 196 1/2 Roeden, Sonder
 Heilwedder 1727 tracte, en sonder spat ist 0-1-1 1/2 3-1-9

modo Frans 4. 6. luyt op Meijs velt 132 1/2 R. sonder
 end 1735 buccien ist noch 0-1-1 1/2 2-1-0

Modo Steven 4-44 de helft in sijn stede met heel
 Lion 1724 & weerkheit op Oude de coeren 0-3-27 5-2-9
 0-3-74 2-2-2

1776 modo Jan van 4-29 102 3/4 Landt vint clootter van
 nienwoudede grintbergen palijde voort tegen
 de doncken strycke ruyt een meer
 der stuck van 205 1/2 R de west top
 Jan van Olfenbeek dit 0-1-27 1-3-3

modo Jan van 4-86 armen landt op Stoenborgh
 nijversteel 1729 over Frans sijn veld 208 1/2 R
 e: de lander moet wege 0-9-3

1797 belatt handrit 1727 A. 41/103 Roeden huysstede over
 van Heilwedder gulle de coeren ende Steven
 Lion dit allier 1-2-29 1/2
 0-1-3

1727 1-1-37 1/2
 1729 0-3-34 1/2
 1725 0-2-5 1/4

1737 modo Conel Desalk 1761 4 11:30 125 Roeden Landt met eenen meender
 partje van 223 R. over Cornelius de
 valsck tryen de doncken strycke 0-1-25
 1761 0-3-30 3/4

1797 modo Ludovicus 4:10 66 De helft van eenen partje landt
 Elie Carman vint in het geheel 432 waer van
 1/2 ander helft heeft J. Jacobs met
 2 heiden legat de nienwoudede
 16de Jan Jacobs dit 0-2-16 3/4
 1761 1-1-46 1/2
 1741 0-2-21 3/4

de wed. Hendrick de Keijster

van p ^r van Linn 3. 11. I bet 1732	huys Stede sonder Straete 87½ R is onbewoont dus	0 0 87½	1 2 2
van güttele Slaghmoet Der 1750	lant daer tegen sonder Straeten III R ¹⁰ Comt in twee sijden ter Straeten dus hier	0 1 11½	1 3 15
wido aernaut 3. 15 Hillemans 1723	Sijn lant op deijnen Wauwer 129 R sonder pat ist	0 1 25½	2 0 14
wido van der voren van Hilleman 1723	Sijn lant op den deijnen Wauwer aen de bereputten groot 117 Roeden dus hier	0 1 17	2 0 4
van kond. de Cuyp 3. 59 Juni 1732	lant op den grooten Wauwer Vande Abdyt van Grimbergen noord vaniel van doerne groot 176 roeden dus ..	0 1 76	3 0 5
wido philipp de wester 1747	Sijn Stede daer hij wohnt groot 119½ R sonder de grote Straete Sijnt teghen Guistham Straabants Stede blyft noch sonder Voetwegh en half Straeten	0 1 14	2 0 0
wido kond. van Henne 1723	lant achter den nieuwenbosch op Velt genoemd Sijnt Anthone Vlerackers lant 115½ dus hier	0 1 15¼	2 0 2
		2 0 47	14 5 6

GEDENKPENNINGEN

(Vervolg van Nr 17 blz 13)

In een vorige bijdrage kon U reeds vernemen dat wij te Imde een herinneringsmedaille van de boogschutters ontdekten.

Op de voorzijde van deze medaille lezen we :

'Souvenir de 75ième annivrs de l'indépendance Belge. 1830-1905'

We zien een dame met tak, bloemen en een schild met 2 koningen. Ook zien we een leeuw aan haar voeten.

Achter haar is er een gedenksteen met de tekst 'Constitution Belge 1831' met daaronder 'Liberté de... (onleesbaar)' zulks twee maal en daarnaast eveneens twee inschrijvingen 'Liberté de la Presse - Liberté des Cultes'.

Op de ommezijde van de medaille staat centraal "Impde" in een cirkel met daarrond de schilden van de 9 provincies.

Op de buitenrand lezen we :
"Commune de Wolverthem à la Soc. du Tir au berceau 1905... onleesbaar gedeelte"

We hopen nadere gegevens m. b. t. deze medaille te kunnen vinden. Heel wat vragen dienen immers beantwoord : o. a. de naam van de boogschuttersmaatschappij, waarom de medaille gemaakt werd.

Ter aanvulling van vorige bijdrage willen we erop wijzen dat de medailles uitgegeven door de Jogclub van meise zijn :

Het Kasteel van Boechout (1984)
De St. -Elooi kapel (1985)
De Boskapel van Imde (1985)
Het Neromhof (1986)
De Kerk van Ossel (1985).

Het vaandel van de fanfare Concordia draagt eveneens 9 medailles :

1. 1876-1926 Meysse 30 mei 1926 Jubelfeest fanfare Concordia afbeelding (fakkel, boek, bloemen en ornamenten)
2. datum onleesbaar Commune d'Ixelles - festival international afbeeldingen muziekinstrumenten en schild met boom + palm
3. 19. 09. 09 Wemmel inhuldiging van vaandel der St. - Servaasgilde. Afbeelding wapenschild met kroon en 2 leeuwen
4. 04. 09. 27 Wemmel vlaginhuldiging Harmonie St. - Cecilia afbeelding vrouw met stok en palm
5. 10. 05. 1896 Gemeente Londerzeel Festival. Afbeelding Leopold II
6. 26. 09. 1909 Gemeente Grimbergen Inhuldiging van het gemeentehuis. Afbeelding Leopold II (Roi des Belges)
7. 20. 05. 1900 Gemeente Wemmel. Festival. Afbeelding Leopold II.
8. 1897 Bruxelles Festival permanent de l'Exposition. Afbeelding Leopold II Roi des Belges.
9. 1885 Fête Communale de St. Josse ten Noode. Afbeelding Leopold II Roi des Belges (A. Fisch).

Van deze medailles werden foto's genomen door Fried Van Campenhout, fotograaf te Meise. Op de volgende bladzijde worden deze foto's afgedrukt.

J. De Cuyper

2

1

3

4

IMDE

2

1

3

4

IMDE

9

6

5

7

8

9

6

5

7

8

FAMILIE BOGAERTS (1630-1986)

(Vervolg van Nr 17 blz 3)

Frans Lodewijk Bogaerts, bijgenaamd 'Louis van den Groten', werd geboren in Rossem in het huis waarnu de familie De Boeck-De Smedt woont, Rossemdorp 2.

Na zijn huwelijk ging hij inwonen in het geboortehuis van zijn vrouw Christina D'Ours, Blakebergen 3, ook de Meuzegemse hoek genaamd.

Vóór zijn huwelijk was hij gast bij Stallaert, bierverkoper te Rossem voor de Brouwerij De Keersmaker uit Wolvertem.

Toen de Duitsers in 1914 België binnenvielen, vluchtte hij met zijn kinderen en zijn schoonmoeder Elisabeth De Boeck naar Terlinden met de hondekar. Hij logeerde bij een boer. Alle dagen ging hijzelf eens naar zijn vee kijken dat verzorgd werd door zijn buurman 'Teppen'.

Op 21-jarige leeftijd moest hij zich melden bij de Duitsers in Londerzeel, maar daar werd hij uitgeloten en mocht terugkeren naar huis, tot grote vreugde van gans het gezin.

De gronden die ze bezaten en huurden werden bebouwd met graangewassen, groenten, witloof en bloemen. Met de bloemen gingen de grote kinderen naar de markt in Brussel met paard en kar. Op de boerderij was er een hond, een ezel, een klein paard en drie koeien. De kalveren en kiekens werden vetgemest om thuis te verkopen.

Twee Duitsers die met de fiets op patrouille waren, verboden hem de kippen te voeden met eigen gekweekte maïs. Hij moest maar maïs kopen bij boer Watté in Wolvertem.

De vruchten van de boomgaard werden verkocht op de markt van Vilvoorde of die van Brussel.

Frans Lodewijk probeerde éénmaal te fietsen, maar viel en herbegon nooit meer.

Om de "papieren" bij te houden had hij de hulp nodig van zijn vrouw. Hij kon amper lezen en met moeite zijn naam schrijven en dan nog in letters van één centimeter groot.

Dat was ook de reden waarom zijn vrouw moest voorlezen uit het dagblad: 'De Boer' en de 'Vriend van het volk'.

In het weekend oefende hij, zoals ook later meerdere van zijn zonen zullen doen, het beroep van barbier uit.

In het café 'Boerinneke' te Merchtem zaten zijn cliënten telkens op zijn komst te wachten. Bij de grote boeren ging hij zelf aan huis. De baard scheren kostte toen 2,5 cent en het haar knippen 5 cent.

Bij zijn thuiskomst zaten de mensen al op hem te wachten, zelfs vanuit Brussel kwamen ze.

Van 1910 tot 1937 bestelde hij als wijkmeester van de Belgische Boerenbond bloem en meel voor de boeren.

Het echtpaar behaalde ook een medaille als kroostrijk gezin.

Hij was een graag geziene figuur in de streek.

†

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER
Franciscus-Ludovicus Bogaerts
Echtgenoot van Christina D'Ours
*Lid van den Bond van het H. Hart, van den Weke-
lijkschen Kruisweg en van de Boerengilde,*
geboren te Rossem (Wolvertem) den 23^{en} Augustus
1879, na een kortstondige ziekte, godvruchtig over-
leden te Meusegem (Wolvertem) den 24^{en} Maart 1937,
voorzien van de HH. Sacramenten der stervenden.

STAMBOOM JAN BOGAERTS

Jan Bogaerts

° Meise 04.02.1942
x Brussegem 08.05.1965
Germaine Jeanne Van Valkenborgh
° St.-Katherina-Lombeek 25.11.1942

Karel Lodewijk Bogaerts

° Meuzegem 20.11.1909
x Meise 09.02.1938
Coleta Christina De Smedt
° Meise 27.01.1912

Franciscus Ludovicus Bogaerts

° Rossem 26.08.1879
+ Meuzegem 24.03.1937
x Wolvertem 01.05.1905
Joanna Christina D'Ours
° Wolvertem 07.09.1880
+ Wolvertem 31.12.1965

Petrus Joannes Bogaerts

° Rossem 29.05.1851
+ Rossem 18.08.1918
x Wolvertem 09.09.1874
Barbara Blommaert
° St.-Jans-Molenbeek 12.05.1847
+ Wolvertem 25.04.1928

Carlous Bogaerts

° Wolvertem 19.03.1806
+ Wolvertem 12.01.1892
x Anna Catherina Vertongen
° Wolvertem 15.09.1806
+ Wolvertem 19.04.1872

Joannes Baptista Bogaerts

= Rossem 25.02.1765
+ Rossem 23.08.1845
x Joanna De Bondt
= Wolvertem 18.12.1768
+ Wolvertem 29.03.1803
x Wolvertem 11.03.1801
xx Anne Catherina Gillisjans
= Wolvertem 08.08.1774
+ Wolvertem 25.01.1850
xx Wolvertem 23.07.1805

Judocus Bogaerts

= Rossem 15.04.1723
+ Rossem 21.11.1799
x Anna Maria Verdoodt
° Merchtem
+ Rossem 01.01.1780

Joannes Bogaert

= Wolvertem 23.05.1666
+ Rossem 02.02.1752
x Catherina Van Humbeek

+ tussen 1697 en 1702
x Wolvertem 24.11.1697
xx Catherina De Boeck
+ Rossem 07.05.1760
xx Rossem 25.11.1702

Joannes Bogaerts

= omstreeks 1630
+ niet in Wolvertem
x Meuzegem 23.11.1659
Anna Pellemanteres

° geboren
= gedoopt
x gehuwd
xx tweede huwelijk
+ overleden

P. S. Voor de volledige stamboom
'Bogaerts' kan men terecht
bij : Jan Bogaerts
Kraaijenbroeklaan 20
1860 MEISE

KAPELLEKENS DAG

De 'kappellekensdag' te Meise was bij uitstek de dag van het kind, maar dan bijzonder de dag van de schoolloperij. Het was een blijde dag vermits de jeugd die dag vrijaf kreeg op school ter gelegenheid van de feestdag van St. -Pieter en Paulus, een afgestelde heiligendag (29 juni) nog gedeeltelijk in ere gehouden door de parochianen die de kerkvieringen trouw bleven.

Er was niet alleen een vroegmis, doch ook een hoogmis in de Sint-Martinuskerk te 10 u. Voor en tijdens de hoogmis waren de kinderen druk bezig met het klaarmaken van hun 'kappelleke'.

De dag voordien reeds hadden zowel de jongens als de meisjes bij buur en familie een voorraad bloemen samen-gebedeld; de bloemen liefst nog in knop en de meest gegeerde waren natuurlijk rozen en rozenknopjes, die in de maand juni zowat in elke tuin te bloeien stonden.

Onontbeerlijk was ook het fijne witte zand waarmee men zo sierlijk mogelijk een omlijsting strooide op de grond voor de woning. Een rechthoek, een vierkant of de moeilijker hartvorm waaraan jonge artiestjes zich waagden(*).

Bloemenstengels en groen werden rondom in de zandfiguur gestoken, de kleurschakeringen komen zo mooi uit. Vele huizen hadden behalve een smal stenen pad langs de straatkant, ook een verhard deel vastgelopen aarde, dit vergemakkelijkte het werk van de kinderen, want de bloemenkrans bleef zoveel steviger in de aarde zitten.

Een kruisje met wit zand getekend bekroonde het geheel, dat was het symbool dat het opzet tot een kappelleke 'wijdde'.

In het hart van de zand- en bloemenfiguur werd een heiligenprent of -beeld geplaatst. Moeder leende het wel even

zij wilde immers bijdragen tot het wellukken van de creatie. Het kinderwerk moest bewonderd worden, het ging om ter best en om ter mooist.

Zeër belangrijk en wat zeker nooit vergeten werd, was het schoteltje om de centjes en kleine giften op te vangen (**).

Alles is nu klaar en de kinderen, zowel jongens als meisjes, netjes gezeten op een voetbankje bij hun werk, keken vol verwachting uit naar de terugkeer van de kerkgangers.

Het werd voor dezen een aangename huiswaartswandeling; uit de kerk bracht men allerhande nieuwsjes mee en slenteren langs de verschillende bloemenstalletjes was een verfrissende herinnering aan de eigen jeugdige jaren. De creatieve inspanning van de kinderen werd dan ook beloond met een kleine of een grotere cent die in het schoteltje terecht kwam. De klank van het metaal klonk als muziek in de oren van de kinderen : hoe meer centjes hoe liever... kermiscentjes ! Enkele dagen later was het immers 'foor'.

Meisenaars kunnen U nog veel vertellen over 'hun' kappellekenstijd. We stellen vast dat hoe verder men in de tijd teruggaat hoe meer men dit volksgebruik in ere hield.

De zusters van de meisjesschool moedigden het uitbeelden van de kappellekens steeds aan, zij aanzagen dit waarschijnlijk niet zozeer als folklore, doch eerder als een uiting van godsdienstzin.

Het is moeilijk de oorsprong van dit gebruik te achterhalen, allerlei gissingen zijn alleszins wel mogelijk maar zouden ons te ver leiden.

Deze folklore is rond de jaren 50 van

(*) Juni werd in de kerk als H. Hartmaand gevierd

(**) Dit gebruik doet denken aan de offerblok van de veldkappellekens.

onze eeuw uitgestorven, op het laatst werd het beschreven gebruik door de kinderen vooral nog ervaren als een middel om 'centjes in 't bakje' te krijgen.

Ik meen dat ook de volwassenen voor een deel verantwoordelijk waren voor het teloorgaan van dit creatieve kinderspel met religieuze achtergrond.

Het werk van de kinderen, die de traditie nog graag wilden voortzetten, werd niet langer ernstig genomen.

"Wij werden uitgelachen" luidt de klacht. Ook een kind is daar gevoelig voor.

E. V. H.

SPROKKELS UIT HET VERLEDEN

In 1909 reed voor het eerst een automobiel door het rustige dorp van Meise en wel langs en op de hobbelige kasseien van de Brusselweg. Het was tot dan toe een ongezien en onge'hoord' vehikel in de landelijke omgeving.

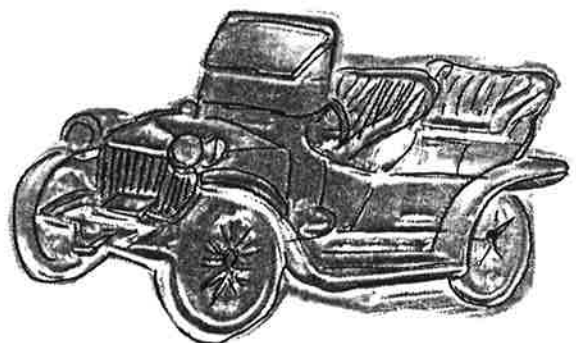
Toen het opzienbarend voertuig ter hoogte gekomen was van 't boerenhof V (1) riep moederke Leonie haar volk samen om het monster, dat in de richting van Hasselt verder pufte, na te staren : "Pait, Pait, kom na es zien, en keir zonner pjeit !" (2)

Die goeie ouwe tijd...

E. V. H.

(interview met de achterklein-
dochter V. V.)

- (1) Heden nr 114 Brusselsestw
- (2) "Vader, vader (ook Peter)
kom nu eens zien : een kar
zonder paard."

EEN STUKJE LEEMBOSCH, LIMBOSCH, LIMBOS

Ter inleiding : anno 1710

De E. H. De Belder, voormalig pastoor te St -Brixius-Rode, deed in deze streek vele opzoekingen, meestal putte hij de informatie uit de oude archieven en geschriften van de abdij te Grimbergen.

E. H. De Belder beweerde (en kon dit ook bewijzen) dat er rond die tijd slechts drie woningen in Leembosch waren, allen opgebouwd uit een mengeling van leem, hout en stro.

Eén ervan stond waar nu de hoeve van Karel Van Den Borre zich bevindt (Krommestraat 16). De tweede waar de familie Peeters-Brouwers; Van Humbeek-Brouwers geleefd heeft. De derde waar nu de Hazepootstraat en de Krommestraat bij elkaar komen. Onze aandacht blijft gevestigd op de laatst ver-noemde hoeve.

Men schrijve anno 1839.

Volgens de akten van verhuring en verkoop (nog steeds in het bezit van de huidige bewoners) heb ik kunnen noteren wat volgt :

"Verhuering door Jonkheer Franciscus Josephus Pouppez de Kettenis de Hollaeken grondeijgenaer woonende te Leuven en zijne echtg. Mevr. Maria-Francisca Josephina De Richterich van een perceel land gelegen te Meijsse : mits een som van negentig francs zeventig centiemen s'jaers aen de eerzaam Thérésia Wauters Weduwe van Jan-Baptist Stevens Landbouweresse gehuijsvest te Meijsse-Leembosch Voor Joannes-Baptist Fremie Kooninglijken Notaris te Mechelen. 1852 in huurcedulle overgelaten voor 9 jaeren den 6 Februari aan haren zoon Laurentius Stevens mits 100 frs 's jaers en zijne echt. Joanna Maria Jacobs. "

Laurentius Stevens brengt veel veranderingen aan het huis dat dus geheel uit leem en hout werd opgetrokken. De voorgevel en de schuur worden door hem met zelf gebakken stenen vernieuwd. Daartoe haalde hij de nodige zavel en leem uit eigen grond.

In die tijd trof men in Leembosch vele steenovens aan. Laurentius scheen wel erg bedreven in het vak want hij heeft eigenhandig al de stenen van het 'Lint Kasteeltje' (Beigem) gemaakt.

Op de huurcedulle van 1852 schreef Jonkheer Franciscus Josephus Pouppez de Kettenis volgende opmerking : "Baux qui stipulent que les bâtiments doivent être démolis à la fin du bail - ils n'existent donc que par tolérance".

Nochtans de hoeve blijft gespaard. Zij wordt eigendom van Karel Stevens op 3 september 1921 die ze ook aan eigen volk blijft doorgeven. Hij is de zoon van Laurentius en van Joanna Maria Jacobs. Hij huwde in 1889 Philomena Faen (geboren op 14 december 1858). Samen schenken zij het leven aan zeven kinderen : Regina (1889) Theresia (1891) Petrus Josephus (1892) Anna Maria (1895) en Melania (1897). Twee kinderen worden dood geboren.

Karel Stevens is landbouwer. Hij bewerkt zijn eigen grond, groot 1 ha 63 a 7 ca. Zeker niet genoeg om van te leven met zijn talrijk gezin. Zo gaat hij dan werken op de hoeve van Maria Theresia Peeters (weduwe van Petrus Brouwers) en nadien voor boer Van Humbeek gehuwd met de dochter van Joanna Brouwers. Hij werkt er trouw gedurende 50 jaren waarvoor hij dan ook een erkenning krijgt van Koning Albert, de medaille 1ste klas.

Werken op een hoeve in die tijd betekende om 4 u. 's morgens naar het veld om met de spade de vele hektaren grond om te graven. Met werken werd pas gestaakt als de zon verdwenen was.

Zo werd ook het gras gemaaid en men mocht werkelijk spreken van 'hard labour' als de oogst de binnenkoer van de hoeve opreed.

Karel was echter veel meer dan een landbouwer. Hij was zijn ouders erg dankbaar dat hij zolang naar school kon gaan. Tot 14 jaar was vroeger inderdaad erg lang voor een jongen die op het veld of in de stal goede diensten kon bewijzen.

Het kan niet anders of hij was erg verstandig bovendien. De plaats waar de hoeve stond werd als een 'neutrale zone' beschouwd. Hier kwamen de bekvechters, de besluitloze of mensen met zware problemen de mening en de raad van Karel vragen. Hier werd nog rond de kachel aan sociaal werk gedaan. Wilde een boer een stuk land huren, een bouwgrond kopen, dan kwam men eerst naar Karel, die dan bij de grondbezitter ten beste sprak. Een rechtstreekse toenadering liep meestal slecht af. Het hoorde zo.

Wat Karel vooral kenmerkte was zijn grote drang naar 'vrijheid'. Hij wilde onder geen enkel omstandigheid 'laat' zijn van het kasteel. Er werd hem nochtans grond aangeboden. Karel was er ten zeerste over opgewonden. Later op de avond was hij zelfs zo kwaad dat hij rond de kaarttafel nogal luidruchtig in een kleurrijke taal zijn ongenoegen te kennen gaf. En zoals ook nog in onze tijd zou gebeuren, werden ook zijn woorden aan het kasteel 'overgebriefd'. Sindsdien hoorde Karel taal nog teken van het kasteel. Een hele opluchting weliswaar want dit lag voor hem enorm gevoelig. Ook al had hij heel zijn leven op een boerderij gediend, voor het kasteel werken stond voor hem gelijk aan verknechting.

Op zondag 13 februari 1949 was het dan zover. Grote feestelijkheden in Meise waar voor het eerst een diamanten bruiloft werd gevierd! De echtelingen Karel Stevens-Faen werden extra in de

bloemen gezet.

Hierna de teruggevonden dokumenten :

1. De aankondiging van de gemeente
2. Het feestprogramma
3. Aankondigingen in de krant
4. De feestrede van de toenmalige burgemeester de Heer Jules Van Campenhout en van de voorzitter van de fanfare Concordia (De tekeningen op de originelen werden prachtig ingekleurd.)
5. Foto's van de feeststoet

Karel was lid van Fanfare Concordia waar later zijn dochter Anna Maria de beschermvrouwe van zou worden.

Karel stierf te Meise op 15 maart 1952. Zijn vrouw ging hem voor op 22 september 1949.

De hoeve die reeds in 1852 door de jonkheer Franciscus Josephus Pouppez de Kettenis de Hollaeken ten dode stond opgeschreven werd pas in 1974 door de huidige bewoner Louis Dierickx afgebroken.

De oude stenen van de schuur werden hergebruikt bij de opbouw van de nieuwe woonst. Helaas het pittoreske bakhuis met een dak gemaakt uit stro en biezten verdween eveneens. Alleen de bakoven en de oude waterput staan nog steeds overeind.

Met dank aan Julienne Vermeulen-Dierickx die naar het voorbeeld van Karel Stevens-Faen een onuitputtelijke bron aan informatie bleek te zijn.

J. Cornelissen

nen dezelve welken daer op oest volge
of aan den persoon by hem daer toe

verkeeren... verlyfts ope

daer toe

N° 109

La Vente et creance de...
de 1858 le bail se renou...
Continue à ses fils; mais le...
lui ayant promis de ne point planter...
de terre

Bois qui s'élève sur que les
bâtimens doivent être démolis
à l'effet du bail. — Als u ipis...
me que par solennité
Noté le 1er Août 1879
Gammery

Succession van
eene partey Landte Heysse
genaens Leembosche
voorgaaren
Door
Donkheer Franciscus Josephus
Pruyssen de Kettenis de
Kollacken
Aen
Theresia Wauteste Heysse
mits 100 f. s. Jaers.

Den 2^{den} February 1859

Tanfere "Concordia" Weise

Geachte Jubilaristen,
Geachte Familieleden,

Als Voorzitter van de Tanfere maatschappij "Concordia" hebben wij er aan gehouden, U beiden met gans uw familie, in ons lokaal te ontfangen, om U proficiat te wensen en om U te vragen dat we een gaan over U en over uw familie. Maar vooral zijn U te bedenken voor uw schone trouw aan "Concordia".

Ey zift wel zeker en vast het trouwste lid van "Concordia" maar Ey zift ook wel een van de trouwste leden van onze vriendenkring. Ten oudsten waart U steeds met ons en steeds hebt U een enflink bijgehoort naast onze flag.

Ook uw kinderen waren steeds van de arzen, en wij mochten altijd rekenen op een warm en oprechte gezynenheid tegenover "Concordia".

Daarom hebben wij dan ook gemend het onze te maken bijdragen, om dez. van U zo schon dag de gepaste luister bij te zetten. Daarom waren onze flinke muzikanten en onze leden reeds zo vroege op de been, en hopen we nog met U te zyn tot in de late avond. Want wy hebben door het feestcomitee van Limborsch belooft, dat we zouden meewerken, om van dez. dag te maken een van de schonste dagen uit de geschiedenis van "Concordia" maar een onvergetelyk dag uit de geschiedenis van "Limborsch".

Deze kleine ontvangst in ons lokaal, is maar een klein nummertje in de feestviering van vondsag, die er gevee we elkanter opnieuw "reuzes vrom" van dez. avond. 7 uur, wanneer dit feest hare hoogepunt zal bereiken, en wanneer het weder het toekant iets enig zal zyn in de geschiedenis van Limborsch.

Als Voorzitter van "Concordia" wens ik U nog vele jaren geluk, en drink op de gezondheid van "Phael en Weise" en op die van de gans familie, en op de groei en de bloei van "Concordia".

Louis Dieckmann
Voorzitter van
"Concordia"
te Weise

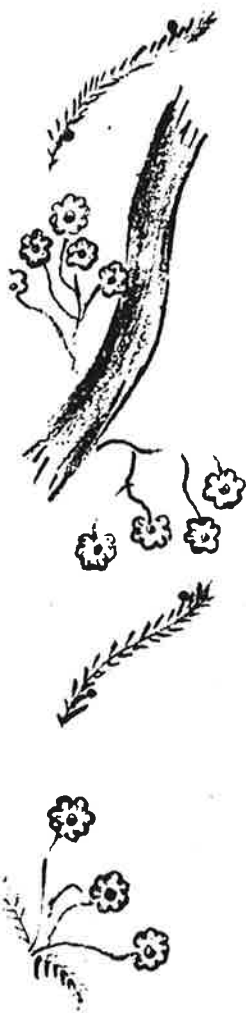

Fanfane "Concordia"
Weise

Geachte Jubilarissen "Pharel en Mona"
Geachte Familieliden,

Het is de eerste maal met men dat wij U van-
daag komen toespreken. Vanaf de vroege morgen waren we te zien.
Want vandaag ging iets enigz gebeuren in de geschiedenis van
Limbosch. De slechte weersgesteldenis van gisteren avond had een
schaduw geworpen over de feestroes die Limbosch had aangegrepen.
Heden morgen hingen grijze regenwolken over het gehucht en de horizon
was donker. Zou het zoet of zweet ween worden, was de grote vraag die
ieder mens van Limbosch zich stelde? En de stoet vertrok en een lichte
regen, werp een schaduw over al het schone dat door de meisen van
Limbosch was gedaan?

Maar vastbesloten toch feest te vieren verbleet de
lange stoet, en stilaan vernieuwde de regen. Maar met de stoet het
clap nadert groeit ook de geestdrift, en in het dorp wacht een
ontzachelijk menigte op de jubilarissen, om de Plechtige Jubelmis.
Intussen klaart de Hemel op, en worden wij de Heer verlaten onder
de dreunende tonen van de "Bruiloftsmarsch van Mendelssohn"
- Stellen we met vreugde vast dat het weergestellenis de goeie baan is
afgegaan. Wij stelden er belang in want het succes van deze schone dag
was er aan verbonden.

Don kwam de triomfantelyke optocht van de
kerk naar 't Gemeentehuis. Hoort kenden we te Weise een groter
-volkstoeleop. Dien de plechtige ontvangst op 't Gemeentehuis, waarvan
U, yke de beste insinuat jult behouden hebben.

Maar de volkroeyende komst maac op
haar hoogtepunt, bij de schone ontvangst in het lokaal van onze
vriendenkring "Concordia" Waar na een korte toespraak van onze
Sympathiek voorzitter, Louis Deukman. U op lakkem dingem werd
vergest. Dat was een enig moment van jolijt en plezier

Dinnen vijf jaren hopen we hier nog te staan, om dan nog met
veel meer luister en praacht uw "Brillianten Bruiloft" te vieren, hetgeen wij
U van gausse harte toewensen.

Hogmaals van harte proficiat en
"Leve Lang Nog, Pharel en Mona"
en "Leve Concordia"

Weise 13 Februari 1949
Fanfare "Concordia"
Weise

Roethe Jubilanten en Familielezen,
Mijn beste vrienden "Pharel en Wena"

In naam van het Gemeentebestuur van Weeze, hebben wij het
groot genoegen U hier op 't Gemeentehuis te ontvangen, met groet van
uw familie, om U proficiat te wenschen en U onze best gelukwenschen aan te bieden.
Het is van daag van U een huwelijksdag, en volgens de boeken van de
"Princelijke Stand" die hier op 't Gemeentehuis worden bewaard, daaruit
blijkt dat op 15 Februari 1889, dus juist vandaag 60 jaar geleden
dat uw huwelijks-wettelijk werd bekrachtigd.

Het is dus vandaag een schone dag, die nog maar zelden in
de geschiedenis van Weeze is vorgekomen. Want daarbij komt dan nog dat
U beiden te Weeze wettig geboren en te Weeze in het huwelijks-zijn getreden,
en sinds uw geboorte steeds op het grondgebied van Weeze hebt gewoond.
Wij mogen dus wel met recht en feitelijke zeggen, bij zijt beiden echte Weezen.
Om volgen inlichtingen die me gisteren nog werden verstrekt, nog zijn geboorte-
huis bewoont waar waarschijnlijk ook uw vader wettig geboren. Dat is
ten minste trouw aan de geboortegrond, en de grond der Overvaderen.

Het Gemeentebestuur heeft dan ook gemeend het zijne te
moeten bijdragen om deze dag al de gepaste lusten bij te zetten. En
als burgemeester beschouwen we het als een plicht, hier te wijzen op de
grote verdienste van de echtgenoot Pharel Stevent. Toen, die in en en
deugd en in allen eeuwig een vrij talryd krosst hebben geschoon
en ik zal er zelf aan toevoegen twee geslachten kinderen hebben groot
gebracht, en dit met beperkte middelen en op een klein huwelijk. Want
dit heeft ten slotte toch maar belang, dat men eervol zijn plicht vervult,
op die plaats die ons onder Gods Lieve Zoon wordt toebedeeld. Wellicht
was de strijd om den bodem soms wel hard. Wellicht kwamen dagen
van rampspoet en tegenstand in uw leven. Maar door goede
verstandhouding, en een vrolijk en een eenvoudige leven, heldt U
samen, wel en wees gedragen, en was de last minder zwaar.

Bij zijt beiden een toonbeeld geweest van onze
mensen van hier te lande, van trouw aan eigen hand en ziele
en gewaarden, van trouw aan de Vastelandse instellingen, en de
goede gods-dienstige begrippen van onze eenvoudige landmensen.

Ik eindig met deze uitroep "Lang leve Pharel en Wena!"
en nog vele jaren van geluk en vreedzaam gezin.

Julius van Rompenhout,
Burgemeester
te Weeze

De oude hoeve. Aan de overkant (links foto) een glimp van het bakhuis met het dak geheel in stro en biezen.

De feestelingen omringd door familie en vrienden

Een kijkje op de feeststoet

JAARMARKT WOLVERTEM

Een oud kiekje van
de jaarmarkt van Wolvertem

Wie helpt ons meer over de afgedrukte
foto en over de Wolvertemse jaarmarkt
te weten te komen.

INHOUDSOPGAVE

- blz. 1 Loflied voor Oppem
- 2 Een minnelijke schikking
- 5 Gedenkpenningen
- 8 Familie Bogaerts (1630-1986)
- 10 Kapellekensdag
- 11 Sprokkels uit het verleden
- 12 Een stukje Leembosch, Limbosch, Limbos....
- 20 Jaarmarkt Wolvertem
- Inhoudsopgave